

Който беше Едесскій властитель,
 Въ оно време князь и повелитель,
 И той образъ виде ялѣзїи,
 Зарядвасе и испустї слѣзы.
 И продаде вещи драгоцѣнны
 Що имаше златны и сребренны,
 Іошъ продаде и все каменїе,
 Що ѿ дома бѣ понеслъ свое.
 Пакъ раздаде на нишы и бѣдны,
 И коихъ то видеше потребны.
 Самъ ѿвлече все дрѣхи садраны,
 И просеше и самъ милостыни;
 Но за себѣ толко онъ взымаше,
 За ѣстїе колко мѣ стїгаше,
 Я все дрѣго оубѣгимъ даваше.
 Сиromасы и бѣлны хранеше.
 Такъ съ душѣ онъ се радѣваше,
 Образъ Хртѣвъ всекїи дѣнь глѣдаше.
 По вси нощи бгѣ се молеше,
 Лице свое доле прекланаше;
 Но оумъ неговъ горе бѣ оуправленъ
 Въ блгомыслии, и въ Хртѣ оукрѣпленъ.
 Оу мѣтва и постъ прекываше,
 Самъ хлѣба и воды взымаше.
 Я въ недѣлѣ всегда прихѣждаше,
 И стѣхъ се тайнъ причащаше.